

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการผู้เป็นคณาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสี่รูปหรือคนที่อธิการบดี

แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดย
คำแนะนำของคณบดี

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการประจำคณะ

ข้อ ๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ มี
วาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้ง
ผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการ
ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ
มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงาน
เพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

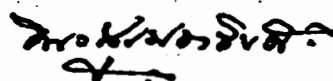
(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการ
ประจำคณะอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการประจำวิทยาเขต
จากคณาจารย์ประจำวิทยาเขต พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการประจำวิทยาเขตจากคณาจารย์ประจำวิทยาเขต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิทยาเขตจากคณาจารย์ประจำวิทยาเขต พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณาจารย์ประจำในวิทยาเขต

ข้อ ๔ คณาจารย์ประจำที่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการประจำวิทยาเขตใด จะต้องเป็นคณาจารย์ประจำวิทยาเขตนั้นที่ได้ผ่านการทดลองปฏิบัติงานก่อนวันที่จะได้รับเลือก

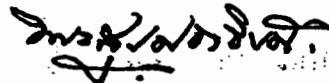
ข้อ ๕ คณาจารย์ประจำที่มีสิทธิออกเสียงเลือกกรรมการประจำวิทยาเขตใด จะต้องเป็นคณาจารย์ประจำวิทยาเขตนั้นที่ได้รับแต่งตั้งก่อนวันที่จะมีการเลือก

ข้อ ๖ เมื่อตำแหน่งกรรมการประจำวิทยาเขตจากคณาจารย์ประจำว่างลง ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต กำหนดการประชุมและเป็นประธานการประชุมคณาจารย์ประจำวิทยาเขตนั้น เพื่อเลือกคณาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตาม ข้อ ๔ เป็นกรรมการประจำวิทยาเขต

วิธีการเลือกจะกระทำก็แต่โดยวิธีการลงคะแนนลับเท่านั้นให้ถือว่าผู้ที่ได้รับ
คะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีคะแนนเท่ากัน ให้ที่ประชุมลงคะแนนเลือก
ผู้ที่มีคะแนนเท่ากันอีกครั้งหนึ่ง ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีก ให้ใช้วิธีจับสลาก

ข้อ ๗ ให้วิธีการบริรักษการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชา

ข้อ ๔ เมื่อตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาว่างลง หรือวาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวเหลือเวลาไม่เกินหกสิบวัน ให้สภาวิชาการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาและให้มีวาระเท่าที่การดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาคราวนั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๕ คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย
(๒) กรรมการสภาวิชาการจำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและกรรมการสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะจากภาควิชาอื่น

(๓) คณาจารย์ประจำคณะจากภาควิชาอื่นจำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการผู้ใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๖ คณะกรรมการสรรหา มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดวิธีการสรรหาและดำเนินการสรรหาผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๘ โดยไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งหรือหยั่งเสียง

(๒) ประมวลประวัติและผลงาน รวมทั้งพิจารณาถ้อยแถลง และประเมินคุณสมบัติของผู้สมควรดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาแล้วเสนอสภาวิชาการเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๗ หัวหน้าภาควิชามีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ หัวหน้าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากความเป็นคณาจารย์ประจำ

(๔) สภาวิชาการถอดถอนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำคณะ

ในกรณีที่หัวหน้าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๘ คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา มีดังนี้

(๑) เป็นผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

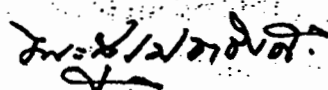
(๒) เป็นผู้มีความรู้และความเข้าใจในภาควิชาที่นั้น ๆ เป็นอย่างดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งรองหัวหน้าภาควิชา ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำคณะ

วาระการดำรงตำแหน่งและคุณสมบัติของรองหัวหน้าภาควิชาให้เป็นไปตามวาระการดำรงตำแหน่งและคุณสมบัติของหัวหน้าภาควิชา

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยซึ่งเป็นพระ-

ภิกษุ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าสาขาวิชา

(๔) กรรมการจากคณาจารย์ประจำวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสามรูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยแต่งตั้งหัวหน้าสาขาวิชาหนึ่งรูปหรือคนเป็นเลขานุการคณะกรรมการประจำวิทยาลัย โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

ข้อ ๔ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี

ในกรณีที่กรรมการข้อ ๓ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๕ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

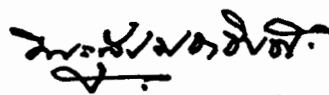
(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำวิทยาลัยอย่างน้อยปีละหกครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงาน
ในสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก หรือศูนย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการประจำ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำสถาบันสำนัก หรือศูนย์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก หรือศูนย์

“รองผู้อำนวยการ” หมายความว่า รองผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก หรือศูนย์

ข้อ ๔ ในการบริหารงานในสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ ให้มีคณะกรรมการประจำประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการจากคณาจารย์ประจำจำนวนสามรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๔) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการ

(๕) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ได้แก่ รองผู้อำนวยการ

คณะกรรมการตาม ข้อ ๔ (๒) และ (๓) ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๒) และข้อ (๓) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๕ คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณากิจกรรมการบริหารงาน หรือหลักสูตรแล้วแต่กรณีเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานของสถาบัน สำนัก หรือศูนย์ เพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

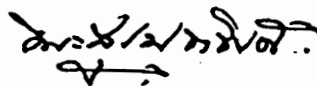
(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำอย่างน้อยปีละหกครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์
และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติออกข้อบังคับไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการ
สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน
สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย
หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย

ข้อ ๔ เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัยว่างลง หรือวาระ
การดำรงตำแหน่งดังกล่าวเหลือเวลาไม่เกินหกสิบวัน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ
สรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ และให้มีวาระเท่าที่การดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการคราวนั้นสิ้นสุดลง

ข้อ ๕ คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย
- (๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองรูป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือก
- (๓) กรรมการสภาวิชาการ จำนวนสี่รูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือก

แต่ทั้งนี้ต้องมีใช้คนเดียวกันตามข้อ ๕(๒)

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลง การสรรหาตำแหน่งผู้อำนวยการในวิทยาเขตตามข้อ ๕ (๓) ต้องเป็นผู้แทนวิทยาเขตนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งรูปหรือคน

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

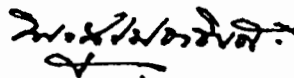
ข้อ ๖ คณะกรรมการสรรหามีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดวิธีการสรรหาผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งหรือหยั่งเสียง

(๒) ประมวลประวัติ และผลงาน รวมทั้งพิจารณากลับกรอง และประเมินคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยสภาวิทยาเขต พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
วิทยาเขต ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของ
มหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยสภาวิทยาเขต

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่
๒/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยสภา
วิทยาเขต พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้ง
กับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

สภาวิทยาเขต

ข้อ ๕ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีสภาวิทยาเขตประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิทยาเขต ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากพระเถระ โดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๒) กรรมการสภาวิทยาเขตโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย ในวิทยาเขต

(๓) กรรมการสภาวิทยาเขตจำนวนสามรูปหรือคน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำวิทยาเขต โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๔) กรรมการสภาวิทยาเขตผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นพระภิกษุจำนวนไม่เกินหก รูป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากพระสังฆาธิการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๕) กรรมการสภาวิทยาเขตผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นคฤหัสถ์จำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคฤหัสถ์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

ให้สภาวิทยาเขตเลือกกรรมการสภาวิทยาเขตซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นรองประธานสภาวิทยาเขต และให้รองประธานสภาวิทยาเขตทำหน้าที่แทนประธานสภาวิทยาเขตเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาวิทยาเขตหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้สภาวิทยาเขตแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดีรูปใดรูปหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิทยาเขต โดยคำแนะนำของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต และให้ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตเป็นผู้ช่วยเลขานุการสภาวิทยาเขต

ข้อ ๖ ประธานสภาวิทยาเขตและกรรมการสภาวิทยาเขตตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ประธานสภาวิทยาเขตและกรรมการสภาวิทยาเขตตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยถอดถอน โดยคำแนะนำของสภาวิทยาเขต

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาวิทยาเขตในประเภทนั้น

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ประธานสภาวิทยาเขตหรือกรรมการสภาวิทยาเขตตามข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานสภาวิทยาเขตหรือกรรมการสภาวิทยาเขตตามข้อ ๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่สภามหาวิทยาลัยยังมิได้แต่งตั้งประธานสภาวิทยาเขตและกรรมการสภาวิทยาเขตชั้นใหม่ ให้ประธานสภาวิทยาเขต หรือกรรมการสภาวิทยาเขต ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสภามหาวิทยาลัยจะได้แต่งตั้งประธานสภาวิทยาเขตและกรรมการสภาวิทยาเขตชั้นใหม่

ข้อ ๗ สภาวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ส่งเสริมสนับสนุนและให้ความอุปถัมภ์กิจการในการดำเนินงานของวิทยาเขตอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองการพัฒนาของวิทยาเขต

(๒) ประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นและชุมชน เพื่อพัฒนาวิทยาเขต

(๓) ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการประจำวิทยาเขตในการดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของวิทยาเขต

(๔) ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการประจำวิทยาเขตในการจัดทำแผนพัฒนา แผนงานและงบประมาณประจำปีของวิทยาเขต

(๕) ให้คำแนะนำทั่วไปในการบริหารงานของวิทยาเขต

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นในวิทยาเขตตามที่คณะกรรมการประจำวิทยาเขตร้องขอ

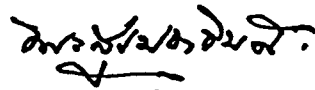
ข้อ ๘ การประชุมสภาวิทยาเขต ให้นำข้อบังคับของการประชุมของสภามหาวิทยาลัยมาใช้ โดยอนุโลม

ข้อ ๙ การตีความและวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัย และเมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ ในระยะเริ่มแรกนี้ ให้คณะกรรมการสภาวิทยาเขต ซึ่งมีอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้
ประกาศใช้ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการสภาวิทยาเขต จนกว่าจะได้มีสภาวิทยาเขตตามข้อ ๕ ซึ่งต้อง
ไม่เกินระยะเวลาที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการ
จากคณาจารย์ประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการจากคณาจารย์ประจำคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภาวิชาการจากคณาจารย์ประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๔ คณาจารย์ประจำที่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการสภาวิชาการจากคณะใดจะต้องเป็นคณาจารย์ประจำคณะนั้นที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนวันที่จะได้รับเลือก

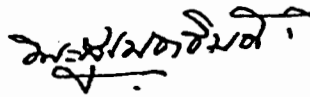
ข้อ ๕ คณาจารย์ประจำที่มีสิทธิออกเสียงเลือกกรรมการสภาวิชาการในคณะใด จะต้องเป็นคณาจารย์ประจำคณะนั้นที่ได้รับการแต่งตั้งก่อนวันที่จะมีการเลือก

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย กำหนดการประชุม และเป็นประธานการประชุมคณาจารย์ประจำในคณะต่าง ๆ เพื่อเลือกคณาจารย์ประจำที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ จากคณะต่าง ๆ คณะละสามคนเป็นกรรมการสภาวิชาการ

วิธีการเลือกจะกระทำก็แต่โดยวิธีการลงคะแนนลับเท่านั้น ให้ถือว่าผู้ได้คะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับเลือก ถ้ามีคะแนนเท่ากัน ให้ที่ประชุมลงคะแนนเลือกผู้ที่มีคะแนนเท่ากันอีกครั้งหนึ่ง ถ้ายังมีคะแนนเท่ากันอีก ให้ใช้วิธีจับสลาก

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือมติอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ เมื่อตำแหน่งคณบดีว่างลง หรือวาระการดำรงตำแหน่งดังกล่าวเหลือเวลาไม่เกินกว่าหกสิบวัน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดี ซึ่งเป็นพระภิกษุที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวนสองรูป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี

(๓) กรรมการสภาวิชาการ จำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือก แต่ทั้งนี้ต้องมีใช้บุคคลเดียวกันตามข้อ ๔ (๒)

ให้คณะกรรมการสรรหา เลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสรรหาคณบดี มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

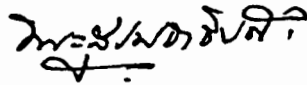
(๑) กำหนดวิธีการคัดเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งหรือหยั่งเสียง

(๒) ประมวลประวัติและผลงานรวมทั้งพิจารณา กลั่นกรองและประเมินคุณสมบัติของผู้สมควรดำรงตำแหน่งคณบดี เสนอสภามหาวิทยาลัยตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควร

ในกรณีที่มีการเสนอชื่อพระภิกษุเกินกว่าหนึ่งรูป ให้เสนอเรียงลำดับตามอาวุโส โดยพรรษา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย
จากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

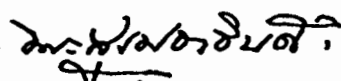
ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิการบดีนัดประชุมพระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและคณบดีทุกรูป เพื่อปรึกษาหารือเลือกผู้ที่เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเจ็ดรูป พร้อมทั้งจัดทำประวัติและผลงานโดยย่อ แล้วเสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งให้ความเห็นชอบ เพื่อที่สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการจำนวนสามรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือก

(๓) กรรมการจำนวนสามรูปหรือคน ซึ่งคัดเลือกจากที่ประชุมของผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แต่ทั้งนี้ต้องมีไขบุคคลเดียวกันตามข้อ ๔ (๒)

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสรรหา มีหน้าที่ดำเนินการสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดรูปหรือคน และในจำนวนนี้จะต้องเป็นพระภิกษุไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดทำประวัติและผลงานโดยย่อ ทั้งนี้ โดยฝ่ายพระภิกษุให้เรียงลำดับตามอาวุโสโดยพรรษา ส่วนฝ่ายคฤหัสถ์ให้เรียงลำดับชื่อตามตัวอักษร แล้วเสนอกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งให้ความเห็นชอบ เพื่อที่สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๑๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

ในกรณีที่กรรมการสรรหาตามข้อ ๔ พ้นจากตำแหน่งในระหว่างที่การสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๖ การดำเนินการสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อที่สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่น้อยกว่าหกสิบวัน ก่อนที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

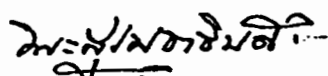
ข้อ ๗ คุณสมบัติของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

- (๑) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและคุณธรรม เป็นที่ยอมรับในสังคม
- (๒) เป็นผู้ที่สามารถอุทิศเวลาให้แก่งานของสภามหาวิทยาลัย
- (๓) ไม่เป็นคณาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ในระยะเริ่มแรกนี้ ให้คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ รองอธิการบดีและคณบดีทุกรูปเป็นกรรมการ

ข้อ ๙ - ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๒๕ และ มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดี

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิรูปหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือก

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองรูป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือคณบดี

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือก

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือก แต่ทั้งนี้ต้องมีใช้บุคคลเดียวกันตามข้อ ๔ (๒)

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสรรหา มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของอธิการบดี เพื่อให้ประกอบการพิจารณาสรรหาอธิการบดี

(๒) กำหนดวิธีการรับการเสนอชื่อและการคัดเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้กว้างขวางมากที่สุด โดยไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งหรือการหยั่งเสียง

(๓) ประมวลประวัติและผลงาน รวมทั้งพิจารณากลับกรองและประเมินคุณสมบัติของพระภิกษุผู้ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมที่สุดเสนอสภามหาวิทยาลัย ตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร

ในกรณีที่มีการเสนอชื่อพระภิกษุเกินกว่าหนึ่งรูป ให้เสนอเรียงลำดับตามอาวุโสโดยพรรษา

ในกรณีที่กรรมการสรรหาตามข้อ ๔ พ้นจากตำแหน่งในระหว่างที่การสรรหาอธิการบดียังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าการสรรหาอธิการบดีจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๖ พระภิกษุผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดี นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นอย่างดี

(๒) เป็นผู้ที่มีผลงานทางวิชาการหรือประสบการณ์ด้านการบริหารที่ประจักษ์ชัดว่ามีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี

(๓) เป็นผู้ที่มีภาวะผู้นำเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาคมในมหาวิทยาลัย

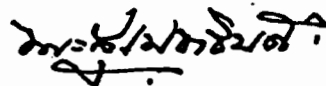
(๔) เป็นผู้ที่สามารถอุทิศเวลาให้แก่การปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่

ข้อ ๗ การดำเนินการสรรหาอธิการบดีเพื่อที่สมเด็จพระสังฆราชจะได้ทรงแต่งตั้งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนที่อธิการบดีที่ดำรงตำแหน่งอยู่จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๘ ในระยะเริ่มแรกนี้ กรรมการสรรหาตามข้อ ๘ (๔) ให้มาจากการคัดเลือกของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิรูปหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือก

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามรูป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือคณบดี

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองรูปหรือคน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยคัดเลือก

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของ
คณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการสรรหา มีหน้าที่ดำเนินการสรรหาพระเถระผู้มีคุณสมบัติ
เหมาะสมที่จะเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร พร้อม
ทั้งจัดทำประวัติและผลงานโดยย่อของพระเถระดังกล่าวเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีการเสนอชื่อพระเถระเกินกว่าหนึ่งรูป ให้เสนอเรียงลำดับตามอาวุโส
โดยพรรษา

ในกรณีที่กรรมการสรรหาตามข้อ ๔ พ้นจากตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ในระหว่างที่การสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวยังคง
ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๖ คุณสมบัติของนายกสภามหาวิทยาลัย มีดังนี้

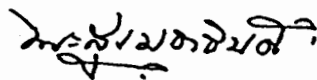
(๑) เป็นพระเถระ

(๒) เป็นผู้ที่สามารถอุทิศเวลาให้แก่งานของสภามหาวิทยาลัยได้

(๓) ไม่เป็นคณาจารย์ประจำหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"การประชุม" หมายความว่า การประชุมสภามหาวิทยาลัย

"ประธาน" หมายความว่า ประธานที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสภามหาวิทยาลัย

"เลขานุการ" หมายความว่า เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

การประชุม

ข้อ ๖ การประชุมให้มีตามกำหนดที่สภามหาวิทยาลัยได้มีมติไว้ แต่นายกสภามหาวิทยาลัยจะสั่งงดการประชุมครั้งใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องที่สมควรบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่กรรมการตั้งแต่เจ็ดรูปหรือคนขึ้นไปร้องขอหรือนายกสภามหาวิทยาลัยเห็นสมควร นายกสภามหาวิทยาลัยจะเรียกประชุมเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ข้อ ๗ การเรียกประชุมต้องทำเป็นหนังสือแจ้งพร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยให้กำหนดล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แต่เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วน นายกสภามหาวิทยาลัยจะเรียกประชุมเร็วกว่าเจ็ดวันโดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งก็ได้

ข้อ ๘ การจัดระเบียบวาระการประชุม ให้เป็นไปตามลำดับ ดังนี้

- ๘.๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ
- ๘.๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม
- ๘.๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งก่อน
- ๘.๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา
- ๘.๕ เรื่องอื่นๆ

ในกรณีที่มีเรื่องจำเป็นเร่งด่วน นายกสภามหาวิทยาลัยจะจัดระเบียบวาระการประชุมที่สำคัญไว้ในลำดับแรกของการประชุมก็ได้

ข้อ ๙ ให้มีการลงลายมือชื่อกรรมการที่มาประชุมทุกครั้ง

ข้อ ๑๐ ในการประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาการเริ่มประชุมไปได้ครึ่งชั่วโมงแล้ว ถ้ากรรมการยังไม่ครบองค์ประชุม ประธานจะสั่งเลื่อนการประชุมออกไปก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในการประชุมและให้อุปนายกสภามหา

วิทยาลัยทำหน้าที่แทนในเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธาน ให้เลขาธิการเสนอที่ประชุมเลือกกรรมการที่ มาประชุมรูปใดรูปหนึ่งเป็นประธานของที่ประชุม

ข้อ ๑๒ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและต้อง ดำเนินการประชุมตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๓ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ เตือน ห้ามปราม ให้งดการ อภิปรายในเรื่องที่กำลังพิจารณา สั่งพักการประชุม เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่ เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ถ้าประธานหรือกรรมการไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของกรรมการที่มาประชุม เสนอ ให้ประชุมลับ ก็ให้ประชุมลับ ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมลับได้ ได้แก่ กรรมการและผู้ที่ได้รับอนุญาต จากประธานเท่านั้น

ที่ประชุมอาจมีมติให้จดยางงานการประชุมลับทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้และให้ บันทึกลงเหตุผลไว้ การเปิดเผยรายงานการประชุมลับให้เป็นไปตามมติของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ให้มีการจดยางงานการประชุมในการประชุมแต่ละครั้ง โดยให้ที่ประชุมมีมติ รับรองรายงานการประชุมนั้น และกรรมการมีสิทธิขอแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมให้ตรง ตามความเป็นจริงได้ ทั้งนี้ ให้ที่ประชุมเป็นผู้พิจารณาชี้ขาด

ข้อ ๑๖ เมื่อที่ประชุมมีมติรับรองรายงานการประชุมครั้งใดแล้ว ให้ประธานและ เลขาธิการลงลายมือชื่อในรายงานการประชุมนั้นไว้

ข้อ ๑๗ ที่ประชุมอาจมีมติห้ามโฆษณาข้อความอันเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยผล ประโยชน์ที่สำคัญของมหาวิทยาลัยหรือข้อความอื่นที่กล่าวหรือปรากฏในรายงานการประชุมก็ได้

ข้อ ๑๘ เลขานุการ มีหน้าที่ ดังนี้

- ๑๘.๑ เชิญประชุมสภามหาวิทยาลัย
- ๑๘.๒ แจกระเบียบวาระการประชุมหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อที่ประชุม
- ๑๘.๓ เชิญบุคคลใดๆ เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงในที่ประชุม
- ๑๘.๔ จัดทำรายงานการประชุม
- ๑๘.๕ แจกมติของสภามหาวิทยาลัยไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- ๑๘.๖ รักษาเอกสารของสภามหาวิทยาลัย
- ๑๘.๗ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือที่นายกสภามหา

วิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีจำนวนไม่เกินสองรูปหรือคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้โดยคำแนะนำของอธิการบดีและเลขานุการอาจแต่งตั้งคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยมาปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลืองานในการประชุมโดยความเห็นชอบของนายกสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การเสนอเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๑๙ ผู้มีสิทธิเสนอเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุม ได้แก่ กรรมการ

ข้อ ๒๐ การเสนอเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุม ให้ทำเป็นหนังสือถึงนายกสภามหาวิทยาลัยล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน เว้นแต่กรณีที่เป็นเร่งด่วน

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยพิจารณานำเรื่องที่เสนอเข้าระเบียบวาระการประชุมตามที่เห็นสมควร

หากนายกสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าไม่สมควร อาจไม่นำเรื่องที่เสนอเข้าระเบียบวาระการประชุมก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้แจ้งให้ผู้เสนอเรื่องทราบโดยเร็ว

เรื่องการนำเข้าระเบียบวาระการประชุมนั้น นายกสภามหาวิทยาลัยอาจมอบหมายให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยดำเนินการแทนก็ได้

หมวด ๓

การลงมติ

ข้อ ๒๑ กรณีที่ต้องมีมติของสภามหาวิทยาลัย ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติและมติของที่ประชุมให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงชี้ขาด โดยจะให้เหตุผลหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๒ การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำการเป็นการเปิดเผย เว้นแต่ที่ประชุมมีมติให้กระทำการลับ

วิธีการลงคะแนนเปิดเผยและวิธีการลงคะแนนลับ ให้ประธานเป็นผู้กำหนด โดยความเห็นชอบของที่ประชุม

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้ประธานประกาศมติต่อที่ประชุมทันที ถ้าเรื่องใดมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเฉพาะเรื่องนั้นกำหนดไว้ว่ามติจะต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงที่จำนวนเท่าใดก็ให้ประกาศด้วยว่าคะแนนเสียงข้างมากถึงจำนวนที่กำหนดไว้หรือไม่

ข้อ ๒๔ ในการนับคะแนนเสียง ถ้ากรรมการร้องขอและที่ประชุมมีมติให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่อีก

ข้อ ๒๕ เรื่องที่เสนอใดไม่มีผู้คัดค้านก็ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบกับเรื่องที่เสนอนั้น

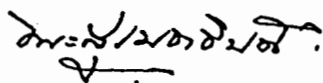
ข้อ ๒๖ กรณีที่มีการพิจารณา อภิปราย หรือลงมติที่กรรมการผู้ใดมีประโยชน์ได้เสียส่วนตนเกี่ยวข้องด้วย กรรมการผู้นั้นจะอยู่ในที่ประชุมมิได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติอนุญาตให้อยู่ในที่ประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงอันจะทำความกระจ่างในเรื่องนั้น

ข้อ ๒๗ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ในการประชุมของสภาวิชาการ คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย สภาวิทยาเขต และคณะกรรมการประจำวิทยาเขตโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การตีความและวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัย
และเมื่อสภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะการประชุมพิจารณาเรื่องใด สภามหา
วิทยาลัยอาจมีมติให้งดใช้ข้อบังคับนี้ข้อใดข้อหนึ่งในการประชุมพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๑๙ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้การจัดการงานบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นไปตามระบบคุณธรรม มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับลักษณะของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการบริหารงานบุคคล

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรียกชื่อย่อว่า กบม. ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี
- (๒) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสองรูปหรือคน โดยการแนะนำของสภาวิชาการ ซึ่งมีใช้บุคคลเดียวกับ (๓) และ (๕)
- (๓) กรรมการผู้แทนคณาจารย์ประจำ ซึ่งคณาจารย์ประจำเลือกกันเองจำนวนสามรูปหรือคน
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสี่รูปหรือคน โดยคำแนะนำของอธิการบดี
- (๕) กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจำนวนสามรูปหรือคน โดยคำแนะนำของอธิการบดี
- (๖) กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นผู้แทนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไปในตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง จำนวนหนึ่งรูปหรือคน โดยคำแนะนำของอธิการบดี
- (๗) กรรมการและเลขานุการ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการซึ่งเป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ และให้ทำหน้าที่ประธานกรรมการเมื่อไม่มีประธานกรรมการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ให้อธิการบดีแต่งตั้งบุคลากรซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองจำนวนไม่เกินสองรูปหรือคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ กรรมการตามข้อ ๗ (๒), (๓), (๔), (๕), (๖) และ (๗) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง กรรมการตามข้อ ๗ (๒), (๓), (๔), (๕), (๖) และ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการในประเภทนั้น

(๔) สภามหาวิทยาลัยถอดถอน

ในกรณีที่กรรมการ ตามข้อ ๗ (๒), (๓), (๔), (๕), (๖) และ (๗) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

ข้อ ๘ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับดังนี้

(๑) กำหนดระบบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

(๒) รับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ในการบรรจุแต่งตั้งและการกำหนดอัตราเงินเดือนที่ได้รับ

(๓) ติความวินิจัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อบังคับนี้

(๔) ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๕) รายงานผลการดำเนินงานต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับระบบการบริหารงานบุคคล

(๖) เสนอแนะให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การจัดองค์การระบบ และวิธีปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรืออาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลประจำวิทยาเขต ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ทำการแทนคณะกรรมการเป็นเรื่อง ๆ ไป หรือมอบหมายเป็นการเฉพาะกิจก็ได้

(๘) ดำเนินการเรื่องอื่น ๆ ที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาการบริหารงานบุคคลเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๙) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและ
รองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือก
กรรมการรูปหนึ่งหรือคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใด กรรมการผู้นั้น
ไม่มีสิทธิเข้าประชุมเรื่องนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการรูปหนึ่งหรือคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการในที่ประชุมออกเสียงเพิ่ม
ขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๒

บททั่วไป

ข้อ ๑๑ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติ
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปี
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตาม
รัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือเจ้าหน้าที่
ในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเลื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
สติพันเพี้ยนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้

(๙) ไม่เป็นโรคเรื้อนในระยะติดต่อ หรือในระยะที่ปรากฏอาการ เป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็น ที่น่ารังเกียจแก่สังคม โรคติดยาเสพติดให้โทษ โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคอื่นที่ คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกพักงาน พักราชการ หรือสั่งให้หยุดงาน เป็นการชั่วคราว ในลักษณะเดียวกันกับพักงาน หรือพักราชการ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจาก ราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นเพราะกระทำผิดวินัย

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกให้ออกจากงานตามข้อ ๔๕ (๗)

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นคณะกรรมการอาจพิจารณาอนุมัติให้บรรจุ แต่งตั้งบุคลากรที่ขาดคุณสมบัติ ตาม (๑) ได้

ข้อ ๑๒ อัตราเงินเดือนของบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามบัญชีอัตรา เงินเดือนแนบท้ายข้อบังคับนี้ และถ้าปรากฏว่าค่าครองชีพสูงขึ้น หรือบัญชีอัตราเงินเดือนที่ ใช้อยู่ไม่เหมาะสมก็ให้คณะกรรมการพิจารณาปรับบัญชีอัตราเงินเดือนให้เหมาะสม โดยได้ รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ บุคลากรของมหาวิทยาลัย อาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพตามภาวะ เศรษฐกิจ หรือเงินเพิ่มพิเศษประจำตำแหน่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ กำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย จะต้องจัดให้มีระบบสวัสดิการ ประโยชน์เกื้อกูล และเงินตอบแทนดังกล่าวให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดที่ออกจากงานเพราะกระทำผิดวินัย จะไม่ได้รับ ประโยชน์ตอบแทนตามข้อ ๑๔ วรรคแรก

ข้อ ๑๕ วัน เวลาปฏิบัติงานและวันหยุดของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) วันปฏิบัติงานปกติสัปดาห์ละห้าวัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์

(๒) วันหยุดปฏิบัติงานประจำสัปดาห์ คือ วันพระกับวันอาทิตย์ ใน กรณีที่วันพระตรงกับวันปฏิบัติงานปกติ ให้ปฏิบัติงานในวันเสาร์แทน

- (๓) เวลาปฏิบัติงานปกติ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย
- (๔) วันหยุดราชการประจำปี ให้ถือเป็นวันหยุดปฏิบัติงานด้วย
- (๕) วันหยุดปฏิบัติงานอื่นนอกจากนี้ ให้เป็นไปตามประกาศของ

มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ เครื่องแบบของบุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๗ บัตรประจำตัวบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๘ การขอพระราชทานสมณศักดิ์ให้บุคลากรฝ่ายบรรพชิตและเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้บุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุการแต่งตั้งและอัตราเงินเดือน

ข้อ ๑๙ ตำแหน่งบุคลากรของมหาวิทยาลัย มี ๓ ประเภท คือ

(ก) ตำแหน่งวิชาการ ได้แก่

(๑) ตำแหน่งคณาจารย์ประจำ

(๒) ตำแหน่งนักวิจัย

(๓) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) ตำแหน่งปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไป ได้แก่

(๑) ตำแหน่งปฏิบัติการวิชาชีพ

(๒) ตำแหน่งธุรการและบริหารทั่วไป

(๓) ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากอง หัวหน้าแผนก

หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือแผนก

(๔) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

(ค) ตำแหน่งบริหารวิชาการ ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย

(๓) ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือวิทยาลัย

(๔) หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

(๕) ตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๐ บุคลากรของมหาวิทยาลัย จะมีตำแหน่งใดประเภทใด จำนวนเท่าใด อยู่ในส่วนงานใด และจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอย่างไร ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบปริมาณและคุณภาพของงาน

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งบุคลากร ของมหาวิทยาลัยไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่ง ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดง ประเภท ชื่อของตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบ ลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่ง และแสดงอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไว้ด้วย

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการอาจอนุมัติให้บรรจุ และแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีคุณสมบัติต่างไปจากที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๒๒ การบรรจุบุคคลเข้าเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้บรรจุและแต่งตั้ง จากผู้ที่ผ่านกระบวนการสรรหาและคัดเลือก ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๓ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุทำสัญญาการปฏิบัติงานกับผู้ผ่านกระบวนการ สรรหาและคัดเลือกตามข้อ ๒๒ ผู้ใดปฏิบัติงานครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา และผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด จึงจะได้รับการ บรรจุเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยต่อไป

การทดลองปฏิบัติงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ให้คณะกรรมการ กำหนดในสัญญาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๔ ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะบรรจุและ แต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์สูงในฐานะผู้ชำนาญการ ผู้

เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเข้าเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการอนุมัติให้บรรจุ และได้กำหนดตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง และเงินเดือนที่จะได้รับโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแล้วให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๕ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง และออกจากงานไปปฏิบัติงานพิเศษอื่นใด ถ้าผู้นั้นประสงค์จะกลับเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๖ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง และออกจากงานไปแล้ว หรือพ้นจากความเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยตามข้อ ๕๑ และไม่ใช่กรณีออกจากงานเพราะกระทำผิดวินัย ถ้าสมัครเข้าทำงาน และมหาวิทยาลัยเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่องานของมหาวิทยาลัย และต้องการรับผู้นั้นกลับเข้าเป็นบุคลากร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งบุคลากรผู้นั้นให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๗ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งบุคลากรทุกตำแหน่ง เว้นแต่ตำแหน่งที่บัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจของสภาวิชาการหรือสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอน รวมทั้งการให้ได้รับเงินเดือนของบุคลากรประจำมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๘ ถ้าตำแหน่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และเป็นกรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ สั่งให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยตามที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้น ในระหว่างรักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๙ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะย้ายไปปฏิบัติงาน ในวิทยาเขต หรือส่วนงานอื่นของมหาวิทยาลัย ให้แจ้งความจำนงต่อหัวหน้าหน่วยงาน

เมื่ออธิการบดีเห็นชอบ ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายส่งย้ายไปดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกันได้

ในกรณีมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ผู้บริหารส่วนงานของมหาวิทยาลัยอาจเสนออธิการบดีพิจารณาเห็นชอบและให้ส่งย้ายบุคลากรของมหาวิทยาลัยไปดำรงตำแหน่งระดับเดิมได้

การย้ายตามวรรคแรกและวรรคสอง หากย้ายไปดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าเดิม จะต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๓๐ การเลื่อนตำแหน่งและขึ้นเงินเดือนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ เป็นผู้สั่งเลื่อน

การเลื่อนตำแหน่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ประวัติการทำงาน และมีผลงานเป็นที่ยอมรับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การเลื่อนขึ้นเงินเดือนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้คำนึงถึงคุณภาพ ปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ความอดุสาหะ การรักษาวินัย และการประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้หัวหน้าหน่วยงานมีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและขึ้นเงินเดือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

ประเภทการลา

ข้อ ๓๒ การลามี ๑๐ ประเภท คือ

- (๑) การลาป่วย
- (๒) การลาคลอดบุตร
- (๓) การลากิจส่วนตัว
- (๔) การลาพักผ่อน
- (๕) การลาอุปสมบท

- (๖) การลาเข้ารับการตรวจพลหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (๗) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน
- (๘) การลาไปปฏิบัติงานวิจัย
- (๙) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- (๑๐) การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ ๓๓ หลักเกณฑ์และวิธีการลาแต่ละประเภทตามข้อ ๓๒ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การพัฒนานุเคราะห์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนานุเคราะห์ของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีการพัฒนานุเคราะห์ดังนี้

- (๑) การไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน
- (๒) การไปปฏิบัติงานวิจัย
- (๓) การไปปฏิบัติงานบริการวิชาการ
- (๔) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- (๕) การแลกเปลี่ยนอาจารย์หรือนักวิชาการ
- (๖) การอื่นใดที่จำเป็นหรือเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนานุเคราะห์

ข้อ ๓๕ หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนานุเคราะห์ตามข้อ ๓๔ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้บำเหน็จความชอบพิเศษแก่นุเคราะห์ ของมหาวิทยาลัยที่มีผลงานดีเด่น หรือปฏิบัติงานเป็นประโยชน์หรือสร้างชื่อเสียงและเกียรติยศ แก่มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖

วินัย การรักษาวินัยและการลงโทษ

ข้อ ๓๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการลบหลู่พระรัตนตรัย

ข้อ ๓๘ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด
วินัย การรักษาวินัยและโทษผิดวินัย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๙ โทษผิดวินัย มี ๗ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) งดบำเหน็จความชอบ
- (๕) ให้ออก
- (๖) ปลดออก
- (๗) ไล่ออก

ข้อ ๔๐ การลงโทษบุคลากรของมหาวิทยาลัย ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และระงับอย่างลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดในกรณีใดตามข้อใด

ข้อ ๔๑ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

ข้อ ๔๒ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จักต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ ๔๓ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากมหาวิทยาลัยไปแล้ว ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ ก็ยังมีอำนาจสั่งลงโทษให้ออกหรือปลดออกได้ เว้นแต่บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้นั้นจะออกจากมหาวิทยาลัยเพราะมรณภาพหรือตาย

ข้อ ๔๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ มีอำนาจสั่งพักงาน เพื่อรอฟังผลการสอบสวน หรือการพิจารณาคดีได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาหรือคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่นก็ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่จะต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗

การออกจากงาน

ข้อ ๔๕ บุคลากรของมหาวิทยาลัยออกจากงานเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) เกษียณอายุการทำงาน

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๔) ยุบหรือเลิกตำแหน่ง หรือยุบหน่วยงาน

(๕) สิ้นสุดสัญญา

(๖) ถูกสั่งให้ออกหรือเลิกจ้าง ตามข้อ ๔๗, ๔๘, ๔๙ และ ๕๐ หรือตามเหตุผลและความจำเป็นอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ ๔๖ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ต่อหัวหน้าหน่วยงานเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาเมื่ออธิการบดีสั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากงานได้

ในกรณีที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยขอลาออก เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าอธิการบดีเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่งานของมหาวิทยาลัยจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

ข้อ ๔๗ อธิการบดี มีอำนาจสั่งให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยออกจากงานหรือเลิกจ้างได้ ในการสั่งให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่อยู่ในข้ออื่นแห่งข้อบังคับนี้แล้วให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ

(๒) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง หน้าที่หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ๆ

(๓) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ หรือขาดพื้นฐานความรู้ก่อนการบรรจุ โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๒๒

(๔) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใด มีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเกณฑ์และไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีติดต่อกัน ๓ ปี เว้นแต่กรณีเงินเดือนเต็มขั้น

(๕) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่มีประสิทธิภาพหรือปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ความสามารถไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

(๖) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใด ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนแล้ว ผลการสอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดที่จะถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินมัวหมองในกรณีที่ถูกลบสอบสวน หากให้ปฏิบัติงานต่อไป อาจเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

(๗) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก กรณีถูกจำคุกในความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ถ้าอธิการบดีเห็นว่าไม่เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย จะไม่สั่งให้ออกจากงานหรือเลิกจ้างก็ได้

การให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ตาม (๒) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔๘ เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย
ไปปฏิบัติงานพิเศษใด ๆ หากพ้นกำหนดที่ได้รับอนุมัติแล้วไม่สามารถกลับมาปฏิบัติงานตาม
ปกติได้ ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน หรือเลิกจ้างได้

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน
หรือเลิกจ้างเป็นการชั่วคราวก็ได้

ข้อ ๔๙ เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดไปรับราชการทหาร ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานหรือเลิกจ้างได้ ในกรณีที่มี
เหตุผลและความจำเป็นอธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานหรือเลิกจ้างเป็นการชั่วคราวก็ได้

ข้อ ๕๐ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ให้พ้นจาก
ตำแหน่งเพราะเกษียณอายุการทำงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณของมหาวิทยาลัย

กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างยิ่งและเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอาจให้บุคลากรซึ่งพ้นจากงานเพราะเกษียณอายุการทำงานอยู่ปฏิบัติงานต่อ
ไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของสภา
มหาวิทยาลัย

ข้อ ๕๑ บุคลากรฝ่ายบรรพชิต เมื่อพ้นจากความเป็นพระภิกษุให้ถือว่าพ้นจาก
ความเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕๒ การออกจากงานของผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้นำความกราบ
บังคมทูล เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากงาน

หมวด ๘ การร้องทุกข์

ข้อ ๕๓ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีสิทธิร้องทุกข์ได้ เมื่อ

(๑) เห็นว่าหัวหน้าหน่วยงานใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง
หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่ง
ของมหาวิทยาลัย ให้ผู้นั้นร้องทุกข์ต่อหัวหน้าหน่วยงาน และเมื่อหัวหน้าหน่วยงาน
พิจารณาแล้ว ผู้ร้องทุกข์เห็นว่ายังไม่ได้รับการแก้ไขก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นถัดไป
เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นถัดไปวินิจฉัยประการใด ให้ถือเป็นที่ยุติ

(๒) ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการได้เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการและให้ถือเป็นที่ยุติ ในกรณีที่อธิการบดีสั่งให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าปฏิบัติงาน ให้นำความตามข้อ ๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) การร้องทุกข์ ตาม (๑) และ (๒) จะร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔ การอุทธรณ์

ข้อ ๕๔ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรือดบ่าเหน็จความชอบ ให้อุทธรณ์ต่อหัวหน้าหน่วยงานภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการและให้ถือเป็นที่ยุติ ในกรณีที่อธิการบดีสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงาน ให้นำความตามข้อ ๔๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๕ ให้คณะกรรมการมหาวิทยาลัยฝ่ายบริหารงานบุคคล ซึ่งมีอยู่ในวันที่
ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลตาม
ข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศใช้ข้อบังคับนี้

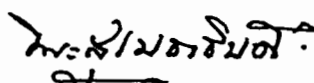
ข้อ ๕๖ ผู้ใดเป็นคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ของมหาวิทยาลัย
ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐
อยู่ก่อนประกาศใช้ข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมก่อนใช้ข้อบังคับนี้ ดำรง
ตำแหน่งเดิมต่อไปจนกว่าคณะกรรมการจะจัดเข้าดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๗ ในระหว่างที่บัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งแนบ
ท้ายข้อบังคับนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับเงินเดือนและเงิน
ประจำตำแหน่งตามที่เคยได้รับอยู่เดิม

ข้อ ๕๘ ในระหว่างที่ยังไม่ได้กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการ
และมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีใด ๆ เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นำหลักปฏิบัติ
ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ ที่มีอยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการมอบเข็มเกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๔๒

เพื่อให้การมอบเข็มเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพบรรลุตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยการมอบเข็มเกียรติคุณ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการมอบเข็มเกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณามอบเข็มเกียรติคุณ

ข้อ ๔ ผู้สมควรได้รับเข็มเกียรติคุณต้องไม่เป็นคณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย และต้องเป็นคฤหัสถ์ ผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๔.๑ เป็นผู้ดำรงอยู่ในคุณธรรม ศีลธรรม จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม และ

๔.๒ เป็นอาจารย์พิเศษหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี หรือ

๔.๓ เป็นผู้ค้นคว้าเรียบเรียงหนังสือที่เป็นตำราดีเด่นเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย หรือ

๔.๔ เป็นผู้มีส่วนอุปการคุณแก่มหาวิทยาลัย หรือ

๔.๕ เคยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือ

๔.๖ เป็นผู้ทำคุณประโยชน์อย่างยิ่งแก่สถาบันชาติ สถาบันพระพุทธศาสนา หรือสถาบันพระมหากษัตริย์

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมควรได้รับเข็มเกียรติคุณ

๕.๑ กรรมการสภามหาวิทยาลัย

๕.๒ กรรมการสภาวิชาการ

๕.๓ หัวหน้าส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๖ การพิจารณามอบเข็มเกียรติคุณในแต่ละปีการศึกษา ให้ปฏิบัติดังนี้

๖.๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดีหรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองรูปหรือคน

(๓) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่งจำนวนสามรูป

(๔) กรรมการสภาวิชาการผู้แทนคณาจารย์ประจำคณะจำนวนสองคน

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ให้คณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดวิธีการรับการเสนอชื่อแล้วพิจารณาเลือกสรรและรวบรวมผลงานโดยย่อของบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๔ และเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับเข็มเกียรติคุณต่อสภาวิชาการเพื่อกลั่นกรองก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

๖.๒ การพิจารณาของคณะกรรมการให้กระทำการลับ ผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับเข็มเกียรติคุณ จะต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๖.๓ การพิจารณาของสภาวิชาการ ให้กระทำการลับ ผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับเข็มเกียรติคุณ จะต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

๖.๔ การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย ให้กระทำการลับ ผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อให้ได้รับเข็มเกียรติคุณ จะต้องได้รับคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์และวิธีการตามข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ ไม่ใช่บังคับในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยถวายเข็มเกียรติคุณแก่พระบรมวงศานุวงศ์ หรือชาวต่างประเทศซึ่งเป็นบุคคลที่น่ายกย่อง

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อกำหนดมหาวิทยาลัย เรื่อง การจัดตั้งส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง การแบ่งส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๗ (๕) (๖) ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๙ (๓) ข้อ ๔๕ (๔) ข้อ ๔๗ (๔) ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๓ (๑) และข้อ ๕๔ (๑) แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ (๕) กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง จำนวนสามรูปหรือคน โดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๖) กรรมการผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งเป็นผู้แทนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ วิชาชีพและบริหารทั่วไปในตำแหน่งผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง จำนวนหนึ่งรูปหรือคน โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ข้อ ๓๐ การเลื่อนตำแหน่งและขึ้นเงินเดือนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๗ เป็นผู้สั่ง

การเลื่อนตำแหน่งบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ ความประพฤติ ประวัติการทำงาน และมีผลงานเป็นที่ยอมรับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การขึ้นเงินเดือนบุคลากรของมหาวิทยาลัย ให้คำนึงถึงคุณภาพ ปริมาณ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ความอดทน การรักษาวินัย และการประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๑ ให้หัวหน้าส่วนงานมีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งและขึ้นเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๓๔ (๓) ไม่ขึ้นเงินเดือน

ข้อ ๔๕ (๔) ยุบหรือเลิกตำแหน่ง หรือยุบส่วนงาน

ข้อ ๔๗ (๔) เมื่อบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเกณฑ์และไม่ได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปีติดต่อกัน ๓ ปี เว้นแต่กรณีเงินเดือนเต็มขั้น

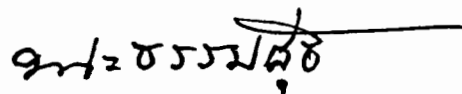
ข้อ ๕๐ บุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ใดมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ให้พ้นจากตำแหน่งเพราะเกษียณอายุการทำงานเมื่อสิ้นปีงบประมาณของมหาวิทยาลัย

กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งและเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจให้บุคลากรซึ่งพ้นจากงานเพราะเกษียณอายุการทำงานอยู่ปฏิบัติงานต่อไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕๓ (๑) เห็นว่าหัวหน้าส่วนงานใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย ให้ผู้นั้นร้องทุกข์ต่อหัวหน้าส่วนงานและเมื่อหัวหน้าส่วนงานพิจารณาแล้ว ผู้ร้องทุกข์เห็นว่ายังไม่ได้รับการแก้ไขก็ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นถัดไป เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นถัดไปวินิจฉัยประการใด ให้ถือเป็นที่ยุติ

ข้อ ๕๔ (๑) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ตัดเงินเดือน ไม่ขึ้นเงินเดือนหรืองดบำเหน็จความชอบ ให้อุทธรณ์ต่อหัวหน้าส่วนงานภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๔.๒.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๔.๒.๑ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

- (๑) ผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าปี หรือ
- (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
- (๓) ผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งหรือโอนหรือย้ายมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำในคณะหรือวิทยาลัย หากผู้นั้นเคยได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์หรือได้รับเชิญเป็นอาจารย์พิเศษในคณะหรือวิทยาลัย และได้ทำการสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งเทียบค่าได้ไม่น้อยกว่าสองหน่วยกิตของระบบทวิภาค อาจนำระยะเวลาในระหว่างการเป็นอาจารย์หรืออาจารย์พิเศษในภาคการศึกษาที่สอนนั้นมาเป็นเวลาในการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้คำนวณเวลาในการสอนให้สามในสี่ส่วนของเวลาที่ทำการสอน

กรณีที่อาจารย์ผู้ใดได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น ให้นำเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น และเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับวุฒิเพิ่มขึ้น

รวมกัน เพื่อข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ผู้ที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ต้องเป็นผู้มีผลงานทางวิชาการ มีประสบการณ์ และความชำนาญเหมาะสมกับตำแหน่งที่จะได้รับแต่งตั้งและผ่านการประเมินจากสภาวิชาการมาแล้ว ดังนี้

๕.๑ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ต้องเป็นผู้มีผลงานทางวิชาการประกอบด้วย

๕.๑.๑ มีเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

๕.๑.๒ มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีคุณภาพดี และ

๕.๑.๓ มีผลงานแต่งหรือเรียบเรียงตำรา งานแปล หนังสือ หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการจำนวนหนึ่งบทความ ซึ่งผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผลงานวิจัยตามข้อ ๕.๑.๒ ต้องเป็นผลงานที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอนุมัติให้ดำเนินการ

๕.๒ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์

ต้องเป็นผู้มีผลงานทางวิชาการประกอบด้วย

๕.๒.๑ มีเอกสารคำสอนที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชาที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา

๕.๒.๒ มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่ทำ

เป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีคุณภาพดี และ

๕.๒.๓ มีผลงานแต่งหรือเรียบเรียงตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๕.๒.๒ และ ๕.๒.๓ ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ จะต้องมผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และจะต้องสัมพันธ์กับตำแหน่งทางวิชาการที่เสนอขอ

ผลงานวิจัยตามข้อ ๕.๒.๒ ต้องเป็นผลงานที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอนุมัติให้ดำเนินการ

๕.๓ ตำแหน่งศาสตราจารย์

ต้องเป็นผู้มีผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ชุดใดชุดหนึ่ง ดังนี้
เกณฑ์ชุดที่ ๑

(๑) ๑.๑ มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดีมาก ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

๑.๒ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีคุณภาพดีมาก ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และ

(๒) มีผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือที่มีคุณภาพดีมาก ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เกณฑ์ชุดที่ ๒

(๑) มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดีเด่น ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

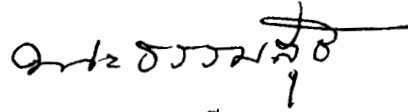
(๒) มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีคุณภาพดีเด่น ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หรือ

(๓) มีผลงานแต่งตำรา หรือหนังสือที่มีคุณภาพดีเด่น ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผลงานทางวิชาการตามเกณฑ์ชุดที่ ๑ ข้อ (๑) และ (๒) และตามเกณฑ์ชุดที่ ๒ ข้อ (๑), (๒) และ (๓) ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่ได้เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ด้วย

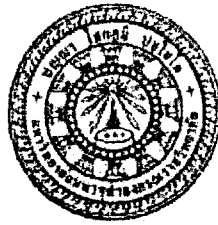
ผลงานวิจัยทั้งในเกณฑ์ชุดที่ ๑ และเกณฑ์ชุดที่ ๒ ต้องเป็นผลงานที่มหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอนุมัติให้ดำเนินการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

เพื่อให้การบริหารงานกีฬาที่เป็นส่วนหนึ่งของสันตนาการของบุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ของมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่งหรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ใช้ข้อบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัย” หมายความว่าคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“บุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์” หมายถึง คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ การจัดให้มีการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) เพื่อการส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ของมหาวิทยาลัยได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมออันจะทำให้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง พร้อมทั้งจะปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่

(๒) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ของมหาวิทยาลัย ทั้งส่วนกลางและวิทยาเขต ได้มีความสมัครสมานสามัคคีและมีความใกล้ชิดเป็นเอกภาพในการทำงานร่วมกัน

(๓) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรของหน่วยงานภายนอก

(๔) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรฝ่ายคฤหัสถ์ของมหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่จะทำงานได้อย่างเต็มที่เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามคำแนะนำของอธิการบดี ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี และผู้ช่วยอธิการบดี จำนวนไม่เกินเจ็ดรูปหรือคน

(๓) กรรมการจากคณาจารย์ประจำและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการวิชาชีพทั้งส่วนกลางและวิทยาเขตจำนวนไม่เกินเจ็ดคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสี่คน

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยเลือกรองอธิการบดีจำนวนสองรูป หรือคนตาม (๒) เป็นรองประธานกรรมการ และให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการมอบหมาย

ให้ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไปเป็นเลขานุการและอธิการบดีอาจแต่งตั้งคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

กรรมการตาม (๒) และ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการ ในประเภทนั้น

กรรมการตาม (๒) (๓) และ (๔) อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๗ คณะกรรมการส่งเสริมการกีฬามีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือข้อปฏิบัติใด ๆ ที่ เป็นการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบ แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมการกีฬาของ มหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณประจำปีของการส่งเสริมการกีฬาของ มหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัย

(๕) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือ อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ การส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยมีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนที่มหาวิทยาลัยจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการจัดการแข่งขันกีฬา

(๓) รายได้จากการบริจาค

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

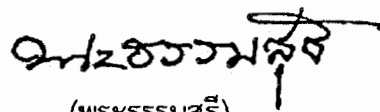
ข้อ ๙ ให้มีกองทุนส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัย โดยให้นำเงินที่เหลือจากรายได้ของแต่ละปีงบประมาณในข้อ ๘ มาตั้งและเพิ่มในกองทุนนี้ โดยให้คณะกรรมการส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัย เป็นผู้กำหนดและควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการเงินทางการเงินและบัญชีที่ มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๐ บรรดารายได้ตามข้อ ๘ และ ข้อ ๙ จะต้องจัดการให้เป็นไปตามประสงค์ของการ ส่งเสริมการกีฬาของมหาวิทยาลัยและต้องควบคุมดูแลระบบการเงินการบัญชีและการตรวจสอบให้เป็นไป ตามระเบียบปฏิบัติของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ ให้ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบงานกีฬาของ มหาวิทยาลัยจัดทำรายงานประจำปีเสนอมหาวิทยาลัยภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

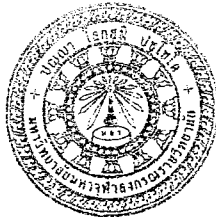
ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๓

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่าคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองอธิการบดีรูปใดรูปหนึ่ง ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเห็นชอบโดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี และคณบดี

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีหนึ่งรูปหรือคนเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการ หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ หรือมาปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลืองานในการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยด้วยก็ได้

ข้อ ๕ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแก่อธิการบดี

(๒) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและข้อกำหนด รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงานหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ การประชุมของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๕๕

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อ ๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ปริญญาเกิตติมศักดิ์ มีสองชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

ปริญญาโท เรียกว่า พุทธศาสตรมหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์

๘.๑ กรรมการสภามหาวิทยาลัยหนึ่งรูปหรือคน เสนอชื่อได้ไม่เกินหนึ่งรูปหรือคน

๘.๒ กรรมการสภาวิชาการสามรูปหรือคนร่วมกันเสนอชื่อได้ไม่เกินหนึ่งรูปหรือคน

ทั้งนี้ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อในข้อ ๘.๑ และ ๘.๒ ให้ใช้สิทธิเสนอได้เพียงครั้งเดียวของแต่ละปีการศึกษา”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อ ๙.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๙.๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสองรูปหรือคน

- (๓) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่งจำนวนห้ารูป
- (๔) กรรมการสภาวิชาการผู้แทนคณาจารย์ประจำคณะจำนวนสี่คน
- (๕) กรรมการและเลขานุการสภาวิชาการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ให้คณะกรรมการทำหน้าที่กำหนดวิธีการรับการเสนอชื่อ แล้วพิจารณาเลือกสรร และรวบรวมประวัติและผลงานโดยย่อของผู้บุคคลผู้มีคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด แล้วเสนอบุคคลผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ต่อสภาวิชาการเพื่อกลั่นกรอง ก่อนเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติ”

ข้อ ๗ การเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ผู้เสนอต้องดำเนินการ ดังนี้

- ๗.๑ เสนอประวัติโดยละเอียดของผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์
- ๗.๒ ร่างคำประกาศเกียรติคุณให้ตรงกับสาขาวิชาที่เสนอขอรับปริญญาเกิตติมศักดิ์
- ๗.๓ เสนอขอระหว่างวันที่หนึ่งเดือนพฤศจิกายนถึงสามสิบเอ็ดเดือนธันวาคม ของแต่ละปี

๗.๔ การเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้กระทำการกลับ

ทั้งนี้ ผู้เสนอให้เสนอตามแบบเอกสารแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้พิจารณาเฉพาะรายชื่อที่มีเอกสารครบถ้วนและนำเสนอภายในระยะเวลาตามความในข้อ ๗

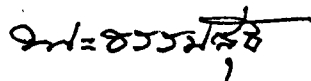
ข้อ ๙ การพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ในแต่ละปีให้ดำเนินการภายในระยะเวลา ดังนี้

- ๙.๑ คณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์ ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม
- ๙.๒ สภาวิชาการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์
- ๙.๓ สภามหาวิทยาลัยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเดือนมีนาคม

ข้อ ๑๐ การพิจารณาจำนวนผู้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ในแต่ละปี ให้คณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์กำหนดให้มีจำนวนที่เหมาะสม

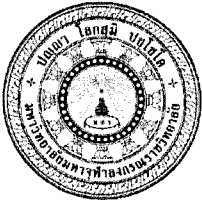
ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕.

(พระธรรมสุทธิ)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน ..... โทรศัพท์ .....

ที่ ศธ ..... วันที่ ..... พ.ศ. ....

เรื่อง ขอเสนอผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์

กราบเรียน/กราบนมัสการ อธิการบดี

เนื่องด้วยผู้มีรายนามข้างท้ายนี้มีความประสงค์ขอเสนอผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ ประจำปี พ.ศ. .... มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์คือ.....
  ๒. ระดับชั้นปริญญาเกิตติมศักดิ์ที่สมควรให้..... สาขาวิชา.....
- ผู้เสนอได้มีเอกสารประกอบหรือการพิจารณา คือ
๑. ประวัติโดยละเอียดของผู้สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์
  ๒. ร่างคำประกาศเกียรติคุณที่ตรงกับสาขาวิชาที่เสนอรับปริญญาเกิตติมศักดิ์
- ทั้งนี้ ผู้เสนอได้ดำเนินการตามเกณฑ์ข้อบังคับฯ แล้ว คือ
๑. เสนอขอรับปริญญาเกิตติมศักดิ์ภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด
  ๒. ผู้เสนอได้ดำเนินการเป็นความลับ

จึงกราบเรียน/กราบนมัสการมาเพื่อโปรดนำเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์ต่อไป

ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการสภามหาวิทยาลัย/กรรมการสภาวิชาการ

ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการสภาวิชาการ

ลงชื่อ.....

(.....)

กรรมการสภาวิชาการ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ
ศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้สอดคล้องกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๕.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๕.๑ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ต้องเป็นผู้มีผลงานทางวิชาการประกอบด้วย

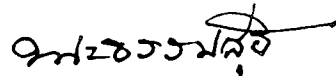
๕.๑.๑ มีเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นไม่น้อยกว่าหนึ่งรายวิชา ที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา และ

๕.๑.๒ มีผลงานวิจัยที่มีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ ไม่นับรวมงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ มีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ที่มีคุณภาพดี หรือ

๕.๑.๓ มีผลงานแต่งหรือเรียบเรียงตำรา งานแปล หนังสือ หรือบทความทางวิชาการซึ่งมีคุณภาพดี ซึ่งสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการจำนวนหนึ่งบทความ ซึ่งผ่านการพิจารณาของ

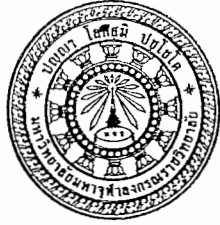
ผู้ทรงคุณวุฒิหรือคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และได้รับ
การเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
ผลงานวิจัยตามข้อ ๕.๑.๒ ต้องเป็นผลงานที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยอนุมัติให้ดำเนินการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยประมวลจริยธรรม พุทธศักราช ๒๕๕๕

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและเป็นแนวทางให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สำนึกในหน้าที่ เอื้อต่อพระธรรมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อบูชาให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าว และเพื่อให้การบริหารงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยประมวลจริยธรรม พุทธศักราช ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัย ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างที่เป็นบรรพชิตและคฤหัสถ์ หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ หรือนักวิจัย และให้หมายรวมถึงบุคลากรอัตราจ้างด้วย

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หมวด ๒

มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๑๑ ประการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นในพระธรรมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบ
- (๓) ยึดถือประโยชน์ของสังคม ประเทศชาติ พระพุทธศาสนา และมหาวิทยาลัยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว
- (๔) ยืนหยัดในการทำสิ่งที่ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย ถูกต้องเป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) ให้บริการแก่นิสิตและประชาชนทั่วไปด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัยไมตรีและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตและประชาชนทั่วไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- (๘) ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) ยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณวิชาชีพของตนและของมหาวิทยาลัย
- (๑๐) มีจิตสาธารณะ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- (๑๑) ใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า พร้อมกันนั้นก็มุ่งพัฒนาสร้างเสริมและรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานจริยธรรมของบุคลากร

- ข้อ ๖ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ต้องยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรม ดังนี้
- (๑) มีศรัทธา ยึดมั่น และปฏิบัติตามปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย
  - (๒) ประพฤติปฏิบัติอยู่ในพระธรรมวินัย ศีลธรรมอันดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติงานโดยยึดหลักศีลธรรม นโยบาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และประเพณีของมหาวิทยาลัย
  - (๓) ละเว้นการประพฤติดนหรือกระทำการใดๆ อันอาจมีผลกระทบต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
  - (๔) มีศรัทธายึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
  - (๕) รู้รักสามัคคี มีศรัทธายึดมั่นในแนวทางแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี
  - (๖) มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความเสมอภาค ปราศจากอคติ และปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถตามมาตรฐานภาระงานที่กำหนด
  - (๗) ขยันมุ่งมั่นและใส่ใจพัฒนาตนให้มีความรู้ มีทักษะการทำงาน รวมถึงมีบุคลิกภาพเหมาะสมแก่ฐานะ
  - (๘) เป็นกัลยาณมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน และปฏิบัติงานด้วยความมีมนุษยสัมพันธ์ อันดีกับเพื่อนร่วมงาน มีเมตตาทางกาย วาจา และใจต่อเพื่อนร่วมงาน มีน้ำใจ ให้ความเคารพผู้อื่น มีความยุติธรรม

(๙) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนร่วมงาน มีอิสระทางความคิดและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๑๐) ปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมงาน สังคม และประเทศชาติ

(๑๑) มีความสุขภาพเรียบร้อยทางกาย วาจา ปฏิบัติดีมีนัยกายสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริตในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่และในโอกาสอื่นๆ

(๑๒) อุทิศเวลาและปฏิบัติงานตรงต่อเวลาอย่างสม่ำเสมอ ใช้เวลาปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

(๑๓) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม ทั้งในด้านชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงาน มีเมตตา เอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงานและบุคคลทั่วไปด้วยความเสมอภาค มีความเป็นธรรม ละเว้นการประพฤติที่ไม่เหมาะสม ไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างไม่ว่าด้วยกิจการใดๆ

(๑๔) หมั่นศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง ติดตามความก้าวหน้าทางวิทยาการสมัยใหม่ตลอดเวลา สร้างสรรค์เผยแพร่งานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ โดยไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น

(๑๕) ให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ของตนเองและแสดงหลักฐานการศึกษาค้นคว้าหรือการพัฒนาสร้างสรรค์อย่างชัดเจน และนำผลงานของตนไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และรองอธิการบดีฝ่าย

วิชาการ

(๓) กรรมการที่เป็นรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัย สถาบัน สำนัก จำนวนไม่เกินเก้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้ง

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้ง

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกลาง

(๖) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานบุคคล

กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการอื่นขึ้นใหม่

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ อธิการบดีอาจพิจารณาแต่งตั้งกรรมการอื่นขึ้นมาแทน และให้กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นมาแทนนั้นดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสองแล้ว กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัย
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้นๆ

ข้อ ๘ คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปลูกฝัง ส่งเสริม ให้คำแนะนำ และควบคุมกำกับดูแลในการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมของบุคลากร

(๓) ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย ให้ชี้แจงข้อเท็จจริง โดยส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือส่งบุคคลมาชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับเรื่องที่มีการกล่าวหา

(๔) เรียกบุคลากรของมหาวิทยาลัยผู้ถูกกล่าวหามาชี้แจง หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยการให้ปากคำ ส่งเอกสารและหลักฐานอื่นๆ เพิ่มเติม

(๕) รวบรวมข้อมูล และพยานหลักฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องที่มีการกล่าวหากัน รวมทั้งวินิจฉัยว่ามีกรณีกระทำผิดจริยธรรมหรือไม่ และความผิดดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือไม่

(๖) พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษทางจริยธรรมต่อมหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามอำนาจในข้อ (๓)

(๔) และ (๕)

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ อันเกี่ยวเนื่องกับมาตรฐานจริยธรรมตามที่สภามหาวิทยาลัย

มอบหมาย

ข้อ ๙ การประชุมคณะกรรมการประมวลจริยธรรม ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๑๐ กรณีมีการร้องเรียน หรือปรากฏเหตุว่ามีการปฏิบัติละเมิดจริยธรรม ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งดำเนินการสอบสวน เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ในการสอบสวนแสวงหาข้อเท็จจริง ให้นำประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนบุคลากรผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย พ.ศ.๒๕๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะอนุกรรมการได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมพิจารณาแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดจริยธรรมหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดจริยธรรมหรือร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษทางจริยธรรมสถานใด ถ้ากรณีมีเหตุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้ระบุด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อบังคับ ประกาศ หรือระเบียบใด แต่ถ้าไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าประพฤติผิดจริยธรรม ให้ให้ความเห็นยุติเรื่อง แล้วส่งสรุปผลการสอบสวนเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมต่อไป

ข้อ ๑๒ ให้คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานดำเนินการให้เสร็จสิ้นและรายงานให้คณะกรรมการจริยธรรมทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นที่มีอาจดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนดได้ อาจเสนอขอขยายเวลาดำเนินการต่อคณะกรรมการจริยธรรมได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันก็ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรประพฤติผิดจริยธรรมและความผิดดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการประพฤติครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน

(๒) ในกรณีที่เป็นการประพฤติผิดในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตามข้อ(๑) ให้ออกคำสั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ถ้าผู้นั้นยังฝ่าฝืนไม่ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อ (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรประพฤติผิดจริยธรรมและความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยแก่บุคลากรผู้นั้นตามประกาศมหาวิทยาลัยเรื่องวินัยการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๓

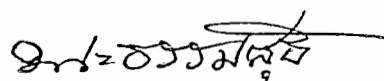
ข้อ ๑๕ การสั่งลงโทษทางจริยธรรม ให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจริยธรรมให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติจริยธรรมรับทราบด้วย

ข้อ ๑๖ บุคลากรผู้ใดถูกคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษทางจริยธรรม แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๗ กรณีบุคลากรผู้ประพฤติผิดจริยธรรม ไม่พอใจคำสั่งลงโทษตามข้อ ๑๖ ให้ดำเนินการอุทธรณ์ ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๔๓

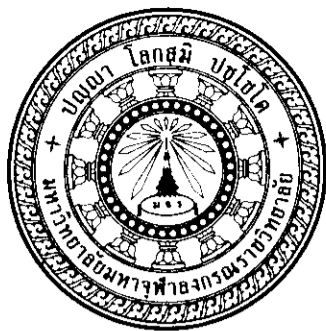
ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ในวิทยาเขต” หมายความว่า คณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่อยู่ในที่ตั้งของวิทยาเขต

“คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ในกำกับส่วนกลางหรือวิทยาเขต” หมายความว่า คณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่อยู่นอกที่ตั้งของวิทยาเขต

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย
(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยซึ่งเป็นพระภิกษุ
(๓) กรรมการจากคณาจารย์ประจำวิทยาลัยจำนวนไม่เกินหกรูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาลัยแต่งตั้งกรรมการจากคณาจารย์ประจำวิทยาลัยหนึ่งรูปหรือคนเป็นเลขานุการคณะกรรมการประจำวิทยาลัย โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัย

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยตำแหน่ง

ข้อ ๖ คณะกรรมการประจำวิทยาลัยมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี

ในกรณีที่กรรมการข้อ ๔ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๗ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ในวิทยาเขต มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ในกำกับส่วนกลางหรือวิทยาเขต มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

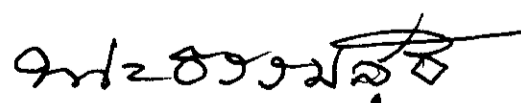
- (๑) วางนโยบายและแผนงานของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๔) พิจารณาการบริหารงานบุคคลและการเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัย เพื่อนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย
- (๕) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำวิทยาลัยอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย มาบังคับใช้โดยอนุโลม

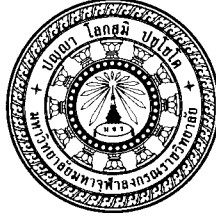
ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย วิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย กอง สำนักงานประกันคุณภาพ สำนักงานตรวจสอบภายใน สำนักงานพระสอนศีลธรรม สำนักงานสภามหาวิทยาลัย โครงการขยายห้องเรียน และหน่วยวิทยบริการ

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การติดตาม การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน

“การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก” หมายความว่า การติดตามและการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

“การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน” หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลมหาวิทยาลัย

“การประเมินคุณภาพการศึกษากายนอก” หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ซึ่งกระทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือผู้ประเมินภายนอก

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๒

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๖ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษากายใน เป็นการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลคุณภาพและมาตรฐานการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษากายนอก เป็นการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายนอก เพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ระบบประกันคุณภาพการศึกษารอบคลุมพันธกิจทั้ง ๔ ด้านของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย และหลักการและแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

หมวดที่ ๓

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี และคณบดี

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านประกันคุณภาพการศึกษา จำนวนไม่เกินสี่รูปหรือคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๖) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานประกันคุณภาพ

คณะกรรมการตามข้อ ๘ (๔) ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๘ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
  - (๒) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
  - (๓) กำกับและดูแลการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
  - (๔) กำหนดแผนพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ เพื่อมอบให้ส่วนงานที่ดูแลด้านการพัฒนาบุคลากรนำไปปฏิบัติ
  - (๕) กำหนดแผนปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในและภายนอกตามนโยบายการประกันคุณภาพ
  - (๖) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
  - (๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
  - (๘) อนุมัติรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัย เพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอก
  - (๙) พิจารณาให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย แล้วนำเสนอสภามหาวิทยาลัย
  - (๑๐) กำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
  - (๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ
  - (๑๒) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ข้อ ๑๑ สำนักงานประกันคุณภาพดำเนินงานประกันคุณภาพให้เป็นไปตามนโยบาย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๒ ให้มีคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานอธิการบดี สำนักทะเบียนและวัดผล สำนักส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการสังคม สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาเขตบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน ศูนย์ และวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา
- การประชุมคณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่น้อยกว่าปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ข้อ ๑๓ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้จัดสรรเป็นการเฉพาะและเพียงพอต่อการดำเนินงาน

หมวดที่ ๔

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๔ ทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ในกรณีที่ส่วนงานมีผลการประเมินไม่ผ่านในการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอาจเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ปรับลดงบประมาณรายจ่ายประจำปีและให้มีผลกระทบต่อการขอเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรต่างๆ ก็ได้

ข้อ ๑๕ กระบวนการการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ต้องดำเนินการในรอบปีการศึกษา และให้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกส่วนงานของมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๕

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อ ๑๖ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน

(๑) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาจัดทำรายงานการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยที่ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัย ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งที่แต่งตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ภายในระยะเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณชน

(๕) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗ วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน

(๑) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนประจำปีด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

(๒) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานจัดทำรายงานการประเมินตนเอง ให้ครอบคลุมการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับส่วนงาน ดำเนินการโดยคณะกรรมการคณะหนึ่งที่แต่งตั้งโดยอธิการบดี

(๔) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของส่วนงาน เสนอต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในระยะเวลาที่กำหนด

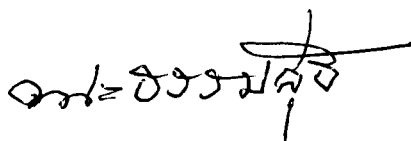
(๕) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงานนำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

(๖) คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพการศึกษากำกับและติดตามการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษานำเสนอผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก พร้อมทั้งแผนงานในการปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อรับทราบ ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะ

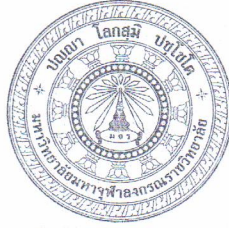
ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีปัญหาในการวินิจฉัยหรือการตีความเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาด และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่ง
พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรออกข้อบังคับว่าด้วยครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่งของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่งพ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“กรรมการสภามหาวิทยาลัย” หมายถึง กรรมการสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“ผู้บริหารวิชาการ” หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าสาขาวิชาขึ้นไปในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฝ่ายคฤหัสถ์

“คณาจารย์” หมายถึง คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อ ๕ ลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่งของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ครูวิทยฐานะของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๓ ชั้น คือ

๖.๑ ครุฑวิทยฐานะระดับดุष्ฎิบัณฑิต เป็นเสื้อคลุมผ้าโปร่งสีชมพูผ่าอกตลอด มีสำรครอบขอบและปกอกที่ต้นแขนและปลายแขน พื้นสำรดและปกอกแขนทำด้วยผ้าสักหลาดสีประจำ คณะกว้าง ๑๐ เซนติเมตร ขอบทั้งสองกว้าง ๐.๕ เซนติเมตร มีแถบคาดเงิน ๓ แถบ กว้าง ๑.๕ เซนติเมตร และ ๑.๕ เซนติเมตร ๔ เซนติเมตร และ ๑.๕ เซนติเมตร ด้านหน้าเย็บม้วนเป็นวงกลมขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ เซนติเมตร ติดที่สำรดด้านหน้าอก ข้างละ ๓ วง วงกลางติดตรามหาวิทยาลัยมหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัยสีทองขนาดสูง ๕ เซนติเมตร

๑) ต้นแขนเหนือศอกมีสำรครอบแขน พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีประจำ คณะกว้าง ๑๒ เซนติเมตร มีคาดเงินกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ๓ เส้น

๒) ปลายแขนมีสำรครอบขอบปลายแขนเช่นเดียวกับรอบขอบเสื้อ

๖.๒ ครุฑวิทยฐานะระดับมหาบัณฑิตเช่นเดียวกับครุฑวิทยฐานะระดับดุष्ฎิบัณฑิต แต่มีวงกลมเพียงข้างละ ๒ วง มีตรามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยติดในวงบนทั้ง ๒ ข้างของ หน้าอก

๑) ต้นแขนเหนือศอกมีสำรครอบแขน พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีประจำ คณะกว้าง ๙ เซนติเมตร มีคาดเงินกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ๒ เส้น

๒) ปลายแขนมีสำรครอบขอบปลายแขนเช่นเดียวกับรอบขอบเสื้อ

๖.๓ ครุฑวิทยฐานะระดับบัณฑิตเช่นเดียวกับครุฑวิทยฐานะระดับดุष्ฎิบัณฑิต แต่มี วงกลมเพียงข้างละ ๑ วง มีตรามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยติดในวงในทั้ง ๒ ข้างของ หน้าอก

๑) ต้นแขนเหนือศอกมีสำรครอบแขน พื้นสำรดทำด้วยผ้าสักหลาดสีประจำ คณะกว้าง ๖ เซนติเมตร มีคาดเงินกว้าง ๓.๕ เซนติเมตร ๑ เส้น

๒) ปลายแขนมีสำรครอบขอบปลายแขนเช่นเดียวกับรอบขอบเสื้อ

ข้อ ๗ ผู้สวมครุฑวิทยฐานะต้องแต่งเครื่องแบบปกติขาว หรือชุดขอเฝ้าปกติขาว หรือชุด พระราชทาน เสื้อพระราชทานแขนยาวสีขาว กระดุมปั้มผ้าสีขาว กางเกงขายาวหรือกระโปรงสีขาว

ข้อ ๘ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีสิทธิสวมครุฑวิทยฐานะได้

สิทธิสวมครุฑวิทยฐานะนี้ให้รวมถึงผู้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ด้วย

ข้อ ๙ ครุฑประจำตำแหน่งคณาจารย์หรือผู้บริหารวิชาการ เช่นเดียวกับครุฑวิทยฐานะระดับ ดุष्ฎิบัณฑิต แต่พื้นสำรครอบขอบและปกอกที่ต้นแขนและปลายแขนทำด้วยผ้าสักหลาดสีชมพูเข้ม

๑) ต้นแขนเหนือศอกมีสำรครอบแขนกว้าง ๑๒ เซนติเมตร มีคาดเงินกว้าง ๒ เซนติเมตร ๔ เส้น

๒) ปลายแขนมีสำรครอบขอบปลายแขนเช่นเดียวกับรอบขอบเสื้อ

ข้อ ๑๐ ครุฑประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยและรองอธิการบดีซึ่งเป็นคฤหัสถ์ มีลักษณะเช่นเดียวกับครุฑประจำตำแหน่งคณาจารย์หรือผู้บริหารวิชาการ แต่ตรามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทำด้วยโลหะสีทองและมีสร้อยสังวาลย์คล้องคอ

ข้อ ๑๑ สีประจำคณะเพื่อประกอบการใช้สำหรับครุฑวิทยฐานะมีดังนี้

๑๑.๑ คณะพุทธศาสตร์ สีเหลือง

๑๑.๒ คณะครุศาสตร์ สีแดง

๑๑.๓ คณะมนุษยศาสตร์ สีเขียวมะกอก

๑๑.๔ คณะสังคมศาสตร์ สีฟ้า

ข้อ ๑๒ เข็มวิทยฐานะ มีลักษณะเป็นรูปพระเกี้ยวทาบงล้อธรรมจักร มีรัศมีที่ยอดพระเกี้ยว และอักษรย่อ “มจร” ที่หมอนรอง ขนาดสูง ๕ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะสีทอง ดุนนูน

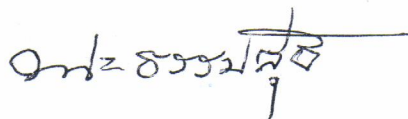
ข้อ ๑๓ เข็มวิทยฐานะ มีลักษณะเป็นรูปพระเกี้ยวทาบงล้อธรรมจักร มีรัศมีที่ยอดพระเกี้ยวและอักษรย่อ “มจร” ที่หมอนรองขนาดสูง ๕ เซนติเมตร ทำด้วยโลหะสีทอง ดุนนูน

ข้อ ๑๔ ให้กองกลาง สำนักงานอธิการบดี จัดทำครุฑประจำตำแหน่ง ครุฑวิทยฐานะ และเข็มวิทยฐานะตามข้อบังคับนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

ข้อ ๑๕ สำหรับพิธีประสาทปริญญาประจำปี พ.ศ.๒๕๕๘ ให้ใช้ครุฑวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยครุฑวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการงานของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย และเป็นไปตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการงานของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ภาระงาน” หมายความว่า งานสอน งานวิจัย งานบริการวิชาการ และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม งานบริหารและงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน

“ตำแหน่งบริหารวิชาการ” หมายความว่า ตำแหน่งผู้บริหารวิชาการระดับต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๑

หมวด ๒

คณาจารย์ผู้ไม่ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ

ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ต้องมีภาระงาน ดังนี้

๔.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๔.๒ มีภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๒) ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๓) บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละสองรายการ

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานดังต่อไปนี้

๕.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบห้าของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๕.๒ มีภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๒) ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตามข้อ (๑) ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๔) บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละสองรายการ

ข้อ ๖ ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานดังนี้

๖.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบห้าของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๖.๒ มีภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๒) ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตาม
เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตามข้อ(๑) ปีละหนึ่ง
รายการ หรือ

(๔) บทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
ปีละสองรายการ

ข้อ ๗ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ต้องมีภาระงานดังนี้

๗.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา
โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบห้าของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๗.๒ มีภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่ง
รายการ หรือ

(๒) ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตาม
เกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละสองรายการ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตามข้อ (๑) ปีละ
หนึ่งรายการ

หมวด ๓

คณาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการ

ข้อ ๘ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการระดับ
ต่างๆ ต้องมีภาระงานดังนี้

๘.๑ หัวหน้าภาควิชา หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอน
ทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๘.๒ ผู้ช่วยอธิการบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอน
ทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบห้าของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

๘.๓ คณบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มี
ภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่
น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ

นอกจากนี้ คณาจารย์ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้บริหารวิชาการตามข้อ ๘.๑, ข้อ ๘.๒ และข้อ ๘.๓ ต้องมีภาระงานที่เป็นงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หนึ่งรายการแบบปีเว้นปี หรือมีบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๘.๔ รองอธิการบดี ให้มีภาระงานรวมไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

ข้อ ๙ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหาร วิชาการระดับต่างๆ ต้องมีภาระงานดังนี้

๙.๑ หัวหน้าภาควิชา หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบห้าของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือมีบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละสองรายการ

๙.๒ ผู้ช่วยอธิการบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือมีบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละสองรายการ

๙.๓ คณบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบห้าของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หนึ่งรายการ แบบปีเว้นปี หรือมีบทความทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๙.๔ รองอธิการบดี ให้มีภาระงานรวมไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

ข้อ ๑๐ ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหาร วิชาการระดับต่างๆ ต้องมีภาระงานดังนี้

๑๐.๑ หัวหน้าภาควิชา หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบห้าของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๑๐.๒ ผู้ช่วยอธิการบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปล ตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๑๐.๓ คณบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบห้าของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หนึ่งรายการ แบบปีเว้นปี

๑๐.๔ รองอธิการบดี ให้มีภาระงานรวมไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

ข้อ ๑๑ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการระดับต่างๆ ต้องมีภาระงานดังนี้

๑๑.๑ หัวหน้าภาควิชา หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือมีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งเทียบได้กับงานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๑๑.๒ ผู้ช่วยอธิการบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบห้าของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือมีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งเทียบได้กับงานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ปีละหนึ่งรายการ

๑๑.๓ คณบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารวิชาการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของภาระงานทั้งหมดชั้นต่ำ และมีงานวิจัย ตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หนึ่งรายการ แบบปีเว้นปี หรือมีผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นซึ่งเทียบได้กับงานวิจัย ที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หนึ่งรายการ แบบปีเว้นปี

๑๑.๔ รองอธิการบดี ให้มีภาระงานรวมไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

ข้อ ๑๒ คณาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้ยกเว้นภาระงานตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือ ข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ในการสอนแต่ละรายวิชา ให้คณาจารย์ผู้สอนจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการในแต่ละรายวิชา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ ต้องจัดชั่วโมงให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตอย่างน้อยสองหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

ข้อ ๑๔ ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานวิจัย ตำรา หนังสือ งานแปลตำรา หรืองานแปลหนังสือ แต่ละรายการอาจเป็นผลงานของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการแต่ผู้เดียว หรือเป็นผลงานร่วมกับผู้อื่นก็ได้ กรณีที่เป็นผลงานร่วมกับผู้อื่น ผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการนั้นต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ

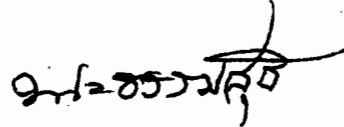
ข้อ ๑๕ การคิดภาระงานของคณาจารย์ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๖ คำนิยาม รูปแบบ และลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนคุณภาพของผลงานทางวิชาการแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยเรื่อง เกณฑ์คุณภาพผลงานทางวิชาการและลักษณะของผลงานทางวิชาการ ๒๕๔๓

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยเป็นผู้ประเมินคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลวินิจฉัยแล้วเสนออธิการบดีวินิจฉัยถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(พระธรรมสุทธิ)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย